

הנפשות מזיקין שבעולם על
שדבקים בכני אדם.

שנו רבותינו, אמר רבי יהודה בר
יעקב, תמה אני על אנשי הדור
אם רבם נעשים בכשרות. בא
וראה מה פתוב (ויקרא יא),
והתקדשתם והייתם קדשים,
מלמד שצריך אדם לקדש עצמו
בשעת תשמיש.

מה הקדשה שיכת לכאן? אמר
רבי יהודה בר יעקב, שלא יעשו
פריצות וחציפות, ולא לשם זנות
כבהמות, שהבהמות אינן עושות
אלא לכף.

שהרי שנינו, כל הבוהל לשם
זנות, או לשם מה שאמרנו, ולא
ישמר את עצמו מאותם הדברים
הצריכים, ששנינו בברייתא,
העפר ההוא שנולד, יהיה פריץ
חצוף וזונה רשע, ואינו בכלל זרע
אמת.

וכך הבוהל לשם מצוה ומקדש
עצמו ומכונן לבו לשם שמים,
יהיו לו בנים מעלים, צדיקים
וחסידים, יראי שמים, קדושים.
זהו שפתוב (שם) והתקדשתם
והייתם קדשים.

אמר רבי יהודה, הרשעים על
שאינם מולידים אלא לשם זנות,
בעזות ובחציפות, אין להם אלא
אותה הנפש החיה הנתונה
לבהמות, שענינם אינם אלא
כבהמה.

אבל צדיקים היודעים לקדש
עצמם, פתוב בהם (ירמיה ב) ואנכי
נטעתיך שורק פלה זרע אמת. מה
האמת? אמר רבי אחא, אמת
שאינו מהרהר באשה אחרת, ויש
לו אמת עם אשתו.

רב הונא אמר, לכון ולקדש
עצמו לשם שמים, שנאמר (תהלים
קכו) אם ה' לא יבנה בית שוא
עמלו בוניו בו. כלומר, אם אין
הפונה לשם שמים לבנות הבית

הנפשות מזיקין שבעולם על שדבקים בכני
אדם.

תנו רבנן, אמר רבי יהודה בר יעקב, תמה אני
על אנשי הדור, אם רובם נעשים בכשרות.
תא חזי, מה פתיב, (ויקרא יא ג) והתקדשתם
והייתם קדושים, מלמד שצריך אדם לקדש
עצמו בשעת תשמיש.

מאי קידושא שייך הכא. אמר רבי יהודה בר
יעקב, שלא יעשו פריצות וחציפותא,
ולא לשום זנות כבהמות. שהבהמות אינן
עושות אלא לכף.

דקא תנן כל הבוהל לשום זנות, או לשום מה
דאמרן, ולא ישמור את עצמו מאותן
הדברים הצריכים, דתנינן במתניתא, (דף טו ע"א)
ההוא עוברא דאתייליד, ליהוי פריץ חצוף
זונה רשע, ואינו בכלל זרע אמת.

וכך הבוהל לשם מצוה, ומקדש עצמו, ומכוין
לבו לשם שמים. הווי ליה בנין דמעלי,
צדיקים וחסידים, יראי שמים, קדישין דקא
הוא דכתיב, (ויקרא יא ג) והתקדשתם והייתם
קדשים.

אמר רבי יהודה, הרשעים על שאינן מולידים
אלא לשם זנות, בעזות ובחציפות, אין
להם אלא אותה הנפש החיה הנתונה
לבהמות, שענינם אינם אלא כבהמה.

אבל צדיקים היודעים לקדש עצמם, פתיב
בהו (ירמיה ב כא) ואנכי נטעתיך שורק פלה
זרע אמת. מאי אמת, אמר רבי אחא, אמת
בכל שאינו מהרהר באשה אחרת, ויש לו אמת
עם אשתו.

רב הונא אמר, לכון ולקדש עצמו לשם
שמים, שנאמר (תהלים קכו א) אם ה' לא יבנה
בית שוא עמלו בוניו בו. כלומר, אם אין